

Posudek vedoucího na bakalářskou práci "Doping jako nedílná součást současného sportu" (Jiří Slavík, 2013)

vypracoval: Mgr. et Mgr. Ondřej Špaček

Předložená bakalářská práce se zabývá problematikou dopingu v současném vrcholovém sportu. Na základě nastudované literatury autor ukazuje nejrůznější souvislosti, které jsou s tímto fenoménem spojeny. Dotýká se problému vymezení, co doping je, teoretickým přístupům k tomu, jak doping chápat, právní i medicínské stránce dopingu i jeho historickému vývoji a medializovaným dopingovým skandálům.

Jako vedoucí práce musím v první řadě konstatovat, že student sice v posledních týdnech zpracování práce docházel na konzultace, ale při pohledu na výsledný text je zřejmé, že si ponechal na zpracování příliš málo času. Kladem je, že Jiří si nastudoval doporučené zahraniční odborné tituly, které pojímají doping v celé jeho komplexitě a nejednoznačnosti. V textu je také toto nastudování reprodukováno, byť místy ne tak přesně. Problémem ale je, že výsledná práce nemá jednoznačný tvar a linii, kterou by bylo možné čtenářsky sledovat. Jednotlivá témata se poměrně nepřehledně vynořují a zanořují bez zřejmého důvodu. Například otázka fair play, která stojí u samotného základu sociologické problematizace definování dopingu, se objevuje v závěrečné části práce, a do počáteční diskuze „co je to doping“ nezasahuje.

Z textu nejsou cítit konzistentní východiska, která by vedla celou diskuzi. Například na začátku se deklaruje problém, že sport už není tak „čistý“ jak býval (str. 1), následně se tvrdí, že vzhledem k modernosti konceptu fair play lze o dopingu mluvit až v kontextu moderního sportu (str. 36), aby se na závěr ještě díky používání omamných látek v historii představa o dřívějším čistém sportu označila za ilusorní (str. 47). Podobně se lze pozastavit nad tvrzením, že vysvětlení dopingu jako přehnané konformity s normami sportu (overconformity) znamená, že sportovci „dané hodnoty a normy pochopí zcela po svém“ (str. 2). Podle tohoto se totiž zdá, že klíčová pointa tohoto sociologického postřehu o vztahu sportu a dopingu byla přehlédnuta – ústřední hodnoty sportu jsou totiž v určitém kontextu vzájemně rozporné (snaha zvítězit x čistá hra) a dopující sportovci tyto hodnoty nepochopili „po svém“, ale zcela v souladu s dominantními sportovními hodnotami.

Uvedené výtky jsou pouze příklady toho, co je podstatným problémem celé práce. Za textem nepochybně stojí značné úsilí a nemalé množství nastudovaných cizojazyčných odborných zdrojů. Na druhou stranu je práce neuspořádaná, chybí ji jasný směr a struktura. Ve výsledku je tak nekonzistentní a nepřehledná a podle mého názoru by vyžadovala podstatným způsobem přepracovat tak, aby byl zřetelný vlastní autorský přínos. **Z těchto důvodů je podle mého názoru práce na hranici přijatelnosti. Navrhuji ji hodnotit podle průběhu obhajoby.**